

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Пловдив, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно гражданско дело № 20225300502823 по описа за 2022 година

Производство по чл.258, ал.1 и сл. ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба от „Б. К. – 55“ ЕООД, представлявано от Б. Х. К., със седалище и адрес на управление : гр.К., обл.Пловдив, чрез пълномощника си адв.М. Г., с която се обжалва Решение № 253/ 28.07.2022г. постановено по гр.д.№ 334/ 2021г. по описа на ПРС –II гр.с., в частта, в която е уважен предявеният от Г. Х. Г., от гр.К. иск за присъждане на сумата от 700 лева по устен договор за извършване на услугата: запознаване, анализ, подготовка и подаване на заявление за кандидатстване на фирмата по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID 19“, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение в посочената му част и отхвърляне на предявения от ищеца иск по съображенията за необоснованост в мотивите на първоинстанционното решение ищецът да е извършил услугата, свързана с процедурата „Подкрепа

на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID 19“ при уговорено плащане от 700 лева, която трябвало да бъде заплатена като сума съставляваща 10% от нея; така формиранят извод на съда се оспорва като противоречащ на заключението на вещото лице и показанията на св. М. К., както и се оспорва като неправилно кредитирането от страна на съда на показанията на майката на ищеца във връзка с договарянето между страните относно процесната сума.

Постъпил е писмен отговор от въззиваемата страна Г. Х. Г. от гр.К., представляван от Р. Е. С., АК Пловдив, с който се оспорва като неоснователна жалбата по съображения, основани на събраните по делото гласни доказателства, както и установени фактически обстоятелства в депозираното заключение на вещото лице по делото, вкл. установено плащане на сумата 7000 лева по посочената програма. Претендира се присъждане на разноски за въззивната инстанция. Искане се отмяна на решението в обжалваната му част и отхвърляне на така предявения иск.

Пловдивски окръжен съд като взе предвид представените доказателства и на основание чл.269 ГПК, намери следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е подадена в преклузивния по чл.259, ал.1 ГПК срок, като процесуално допустима подлежи на разглеждане по същество.

Ищецът е сезирал съда с претенции за заплащане на възнаграждения за извършена работа по сключен устен договор за услуги в началото на 2020г., както следва: за запознаване, анализ, подготовка и подаване на заявление за кандидатстване на фирмата на ответника по Оперативна програма “Иновации и конкурентноспособност“ по Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ при уговорено възнаграждение от 700 лева; за изготвяне на писмено питане до ЦУ на НАП и Агенция по заетостта относно становища по чл.41, т.1, б.“а“ ЗДДС при уговорено възнаграждение от по 30 лева; както и за проучване и изготвяне на мотивирано заявление до НОИ-Пловдив във връзка с неправилно определена пенсия на ответника- физическото лице Б. Б. при уговорено възнаграждение от 50 лева. За заплащане на претендираните суми ищецът изпратил Нотариална покана от 03.12.2020г. до ответниците чрез Нотариус Ст. Р., рег.№099 на НК, район на действие РС-Карлово.

Представени са писмени доказателства в заявената насока. Представени са писмени доказателства, представляващи попълнен Формуляр за кандидатстване, описаната Нотариална покана на Нотариус Ст.Р., ангажирани са свидетелски показания.

Ответникът „Б. К. - 55“ ЕООД, представляван от адв.М.Г., е оспорил предявения иск по основание и размер с възражението за наличие на устна уговорка за извършване на счетоводни услуги за фирмата, но без уговаряне на конкретен размер на възнаграждение конкретно за дадена услуга, тъй като на ищеца се заплащало ежемесечно обичайно възнаграждение като счетоводител. На 22.07.2020г. срещу разписка, предложена и подписана от ищеца, му е била изплатена от служител на фирмата сумата 1000 лева за извършване на счетоводни услуги за периода 15.03.2020г. – 15.07.2020г. Във връзка с обема на извършената от ищеца работа е възразено, че по първата услуга, свързана с подготовка и подаване на заявление по Оперативна програма “Иновации и конкурентноспособност” по Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ е била извършена работа само по подаване на документите, а впоследствие продължаването и финализирането на процедурата е била извършена от служител на фирмата, а по втората и третата услуга – не е имало никакви уговорки, тъй като това е било задължение на ищеца като счетоводител. Ангажирани са гласни доказателства и съдебно-счетоводна експертиза.

При така събраните доказателства районният съд е намерил за безспорно доказано, че ищецът е извършил услугата: запознаване, анализ, подготовка и подаване на заявление по Оперативна програма “Иновации и конкурентноспособност” по Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ извън уговореното между страните счетоводно обслужване на фирмата, за което счетоводно обслужване му е била заплатена сумата 1000 лева; отчетено е от съда заявеното от ответника в качеството на управител на фирмата обстоятелство/ признание, че същият е получил 7 000 лева по оперативната програма, кредитирани са показанията на св.Г. относно размера на уговореното възнаграждение за ищеца – 10% върху получената сума – 700 лева, плащането на която сума не е установено по делото, кредитирана е и тезата на ищеца относно извършената докрай работа, независимо от осчетоводяване на получаваната от фирмата сума от друг счетоводител, установено от депозираната по делото ССЧЕ. Не са взети предвид обстоятелства, свързан с наложени санкции на първия ответник във връзка с неизпълнение на задължения на ищеца като счетоводител, поради отделеното производство в тази му част като предмет на разглеждане в друго производство. При така приетото съдът е уважил предявеният иск на основание чл.266, ал.1, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД в претендирания му размер от 700 лева, като за разликата от 700 лева до 760 лева искът е отхвърлен, поради което не е налице правен интерес за жалбоподателя от жалба в тази част на решението.

По предявения иск против втория ответник физическото лице – Б. Х. К. за заплащане на сумата от 50 лева за извършена услуга, претендирана по устен

договор за изготвяне от ищеца на мотивирано заявление до НОИ – Пловдив за преразглеждане на пенсионната преписка на втория ответник Б. Х. К. в размер на 50 лева, същият е отхвърлен, в която част решението е влязло в законна сила като необжалвано.

По предмета на разглеждане в настоящото въззивно производство доводите в първоинстанционното производство за неоснователност на така предявения иск се поддържат, основани на доводите за необоснованост в мотивите на първоинстанционното решение ищецът да е извършил услугата, свързана с процедурата „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID 19“ при уговорено плащане от 700 лева, която трябвало да бъде заплатена като сума съставляваща 10%; така формираният извод на съда се оспорва като противоречащ на заключението на вещото лице и показанията на св. М. К.а, както и се оспорва като неправилно кредитирането от страна на съда на показанията на майката на ищеца във връзка с договарянето между страните относно процесната сума.

Жалбата е неоснователна.

Не е спорно между страните ищецът Г. Г. и ответника „Б. К. – 55“ ЕООД, че е сключен устен договор за счетоводни услуги, по който е ищецът се е задължил да извършва счетоводни услуги срещу определено месечно възнаграждение. Спори се между страните по заявеното от ищеца, че процесната претендирана сума по договорената за извършване услуга с цел : запознаване, анализ, подготовка и подаване на заявление по Оперативна програма “Иновации и конкурентноспособност“ по Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ е договорена като включваща се в изпълнение на задълженията на ищеца за извършване на счетоводни услуги, поради което ответникът оспорва дължимостта на претендираното възнаграждение в смисъла на това като отделно дължимо и за което е формирано възражението, че ищецът е получил това възнаграждение, включено в общата сума от 1000 лева за периода 15.03.2020г. – 15.07.2020г. В доказателствена тежест на ищеца е на основание чл.154, ал.1 ГПК установяване на твърдението, че договорената услуга за извършване на действия с посочената цел за кандидатстване на финансиране по Оперативна програма “Иновации и

конкурентноспособност“ по Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ се явява извън така сключения между страните договор за счетоводни услуги, по който са били извършвани обичайни за такъв договор текущи услуги, свързано със счетоводството на ответника. Действията по така заявения ненаименован от страните устен договор са със специфичен характер, тъй като включват извършване на фактически и правни действия за сметка на ответника, които следва да доведат действително до определен краен резултат в правната и имуществена сфера на ответника след одобрението обаче на едно трето лице, поради което правоотношението между страните по така заявения устен договор се приема от въззивната инстанция да е със смесен характер, включващо елементи на договор за поръчка и договор за изработка. Резултатът по този договор се намира да е отчетен поради безспорния факт между страните, съответно установен в хода на процеса чрез изявление на представляващия ответното дружество управител Б. К., както и от депозираното заключение на в.л. Р. М.М., че ответникът е получил исканото финансиране по посочената оперативна програма в размера от 7000 лева. Действително не е спорен и факта между същите страни, че са били извършени допълнителни фактически действия във връзка с осчетоводяване на получената сума в счетоводството на ответника от друго лице, ангажирано от ответното дружество за изпълнение на работата по извършване на счетоводни услуги, което съставлява реално удостоверяване на получения от ответника резултат за извършеното по сключения устен договор между настоящите страни с цел получаване на финансиране по описаната по-горе оперативна програма. В тази насока не може да се приеме за основателно възражението на ответника, че работата по процесната услуга с цел получаване на финансиране по описаната оперативна програма не е била завършена от ищеца, а от посоченото трето лице / П. Г./ , което е било ангажирано за извършването на счетоводни услуги при ответника, тъй като фактическото действие по осчетоводяване на финансовия резултат за сметка на ответника в счетоводството на последния съставлява обичайна счетоводна услуга, за която това лице е било ангажирано. Фактическото действие по осчетоводяване не е от необходимите действия като обуславяща предпоставка на етапа изначално кандидатстване на ответното дружество за получаване на исканото финансиране по процесния проект. Така предявеният

иск се явява доказан по своето основание освен чрез показанията на разпитаната по делото св.В. Г., майка на ищеца, чийто показания подлежат на кредитиране поради това, че всъщност кореспондират на установените по делото факти относно изпълнение на сключения устен договор между страните от страна на ищеца, а от друга се подкрепят и от показанията на разпитания по делото свидетел на ответната страна св.М. К. , неотричаща факта, че ищецът е бил ангажиран по работа за ответното дружество освен за счетоводни услуги, така и за друга услуга, по която подал документите, след което свидетелката депозира, че е извършвала също някакви действия за завършване на процедурата, но за което ищецът ѝ създавал пречки и неосигурявал достъп и информация , тъй като същият сам се предложил за извършване на процесната работа, поради това, че е бил запознат с процедурата. Независимо от тези фактически обстоятелства установява се по делото от същата свидетелка и обстоятелството, че крайният резултат при заявеното кандидатстване по процесната програма е отчетен от ищеца Г. чрез лично уведомяване за отпускане на исканото финансиране, вкл. с дадени указания за извършване на отчет чрез осчетоводяване на определен документ за финансирането в счетоводството на дружеството. По отношение на размера на предявения иск приетото от районния съд в тази насока действително се базира на кредитирани показания на св. Г., който размер е в правомощията на съда съобразно разпоредбата чл.162ГПК и за преценка при липса на други достатъчни данни в насока на размера на доказани по основание предявен иск.

По така приетото от въззивния съд, следва постановеното от районния съд решение в обжалваната му част да се потвърди като правилно.

На основание чл.78, ал.1 ГПК на въззиваемата страна следва да се присъдят направени за въззивната инстанция разноски в размер на 400 лв по ДПЗС от 12.12.2012г. и Списък по чл.80 ГПК.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1, пр.І ГПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 253/ 2022г. постановено по гр.д.№ 334/ 2021г.

по описа на ПРС –II гр.с., в частта, в която е уважен предявеният от Г. Х. Г., от гр.К., Карловска община против „Б. К. – 55“ ЕООД, ЕИК: 202374194, представлявано от Б. Х. К. иск за присъждане на сумата от 700 лева по устен договор за извършване на услуга: запознаване, анализ, подготовка и подаване на заявление за кандидатстване на фирмата по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, Процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID 19“, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исквата молба, до окончателното изплащане на сумата.

В необжалваната част решението е влязло в законна сила.

Осъжда „Б. К. – 55“ ЕООД, ЕИК: 202374194, представлявано от Б. Х. К. да заплати на Г. Х. Г., ЕГН: ***** от гр.К., Карловска община сумата 400 лева / четиристотин лева/ - разноси за адв.възнаграждение за въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____